

[Ebba Strange.]

parti at stemme imod de ændringsforslag, der er stillet af justitsministeren i samarbejde med udvalget. Vi har fulgt udvalgsforhandlingerne og har forstået, hvad det var, der skete, og på den baggrund må vi gå imod dem.

Der er ét ændringsforslag, vi kan tilslutte os. Det er stillet af SF og DKP og handler om, at man i hvert fald skal sikre de mennesker, der udsættes fra deres bolig, når der er tale om en udpantningsaffære, en ny bolig. Det mener vi er det mindste, man kan sikre de mennesker, der er kommet i klemme.

På denne baggrund skal jeg altså tilsige, at vi stemmer imod de allerfleste ændringsforslag; nr. 14, der er en rent sproglig rettelser, kan vi selvfølgelig tilslutte os.

Fremskridtspartiets ændringsforslag har hr. Tange jo gennemgået i detaljer. Den vurdering, jeg har givet udtryk for over for de af justitsministeren stillede ændringsforslag, gælder i endnu højere grad fremskridtspartiets. De tager i den grad part i udpantningssager til fordel for den, der er udpanteren, og den, der har noget til gode, at vi på det kraftigste må afvise dem alle.

Da vi alligevel mener, at der i forhold til de regler, der i øjeblikket gælder på disse ømtålige områder, er visse forbedringer i det foreliggende forslag, vil vores stilling ved tredje behandling være den, at vi undlader at stemme til det endelige lovforslag.

Hagen Hagensen (KF) :

Når man hører til blandt dem, der er med i den brede opbakning af de ændringsforslag, der er stillet af ministeren, kan det være noget vanskeligt som nr. 4 i ordførernes række af disse at komme frem med nye ting. Jeg skal blot understrege, at det er særdeles vanskeligt at finde balancen mellem hensyntagen til på den ene side den, der har penge til gode, og på den anden side den, der skylder pengene bort. Netop på baggrund af den sidste ordførers tale vil jeg sige, at man nok må anskue en række forhold ud fra den betragtning, at det trods alt er skyldneren, der har en gæld til en anden, som skal sørge for, at dette beløb bliver betalt; derfor må der i balancen også være en hensyntagen til den, der har pengene til gode.

Jeg synes, at det med god vilje fra

mange sider er lykkedes at finde frem til en balance, der er af en sådan art, at det virkelig har været muligt at få noget ud af denne lovgivning, der kan bruges, og også, at man har nået det, som for mig er meget afgørende, nemlig at vore retsplejeregler hviler på så bred basis som overhovedet gørligt. Det er forhold, som vi næsten kommer ud for at have med at gøre hver eneste dag eller i hvert fald ofte, og det gælder det, at det af hensyn til retsopfattelsen og retsudøvelsen er af betydning, at der har været et bredt grundlag for gennemførelse af en sådan lovgivning.

Vi gennemførte i fjor ændringer i konkurslovgivningen, der indførte betalingsstandsningsordninger; vi kommer her med forholdene omkring udlæg og udpantning; der mangler endnu, som det er blevet nævnt her i dag, spørgsmålet om gældssanering og tvangsauktion, hvor jeg navnlig om det sidste skal sige, at der trænger til at ske en modernisering af reglerne; det skulle her være muligt at finde frem til bedre ordninger end den, vi har.

Jeg skal blot gøre nogle få bemærkninger om de enkelte ting. Vi har jo drøftet spørgsmålet om lønindeholdelse, og jeg synes, det er godt, man ikke har indført en regel herom, al den tid det kan komme til at virke meget hårdere for den, der er ansat, at komme ud for lønindeholdelse end at få gjort udlæg hos sig, navnlig når man får chancen for — hvad vi håber på der bliver — at kunne møde i en fogedret uden for normal arbejdstid og derved måske oven i købet få en afdragsordning, som fogden fastsætter efter at have hørt også kreditors udsagn derom.

Når dertil kommer — og det er navnlig sagt af hensyn til de kreditorer, der muligt kunne være imod, at fogden fastsætter en afdragsordning — at man kan prøve fogdens fastsættelse i anken, er der det at sige, at så skulle der være en foged, der prøvede på at skeje lidt ud — det kan jeg naturligvis ikke sige om der er — er der i hvert fald prøvemuligheden, og så skal landsretten nok få tingene klaret overalt, hvor der er fogder, der virker i retskredsene.

Lad mig i øvrigt sige, at det forhold, der har været berørt om forskellen mellem det offentlige som kreditor og private som kreditor, er det ikke lykkedes at få klaret. Jeg kan ganske henholde mig til de bemærknin-